

ROMANIA
CURTEA DE APEL
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. /2006
DECIZIE NR. 2006

Sedința publică din

Curtea compusă din:

- Președinte: [Nume], judecător
- [Nume], judecător
- [Nume], judecător
- [Nume], grefier

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de recurenta-pârâtă **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE**, cu sediul în [Adresa], str. [Strada], nr. [Nr.], împotriva sentinței nr. 45 din [Data] 2006, pronunțată de Tribunalul [Nume] Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. [Nr.].

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns recurenta-pârâtă DGFP prin consilier jr. [Nume], în baza delegației de la dosar și intimata-reclamantă Obștea [Nume] prin președinte [Nume] și avocat [Nume], în baza împuternicirii avocațiale de la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

Recursul este scutit de plata taxei de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că la dosar a fost depusă întâmpinare de către intimata-reclamantă.

Reprezentanta recurenteii și apărătorul intimatei, având pe rând cuvântul, arată că nu mai au cereri de formulat.

Constatându-se recursul în stare de judecată, s-a acordat cuvântul asupra lui.

Reprezentanta recurenteii - pârâte DGFP având cuvântul, solicită admiterea recursului așa cum a fost motivat în scris, modificarea sentinței și pe fond respingerea acțiunii ca nefondată.

Avocat [Nume]; având cuvântul pentru intimata-reclamantă Obștea [Nume] solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței pronunțate ca fiind legală și temeinică, pentru motivele

menționate în întâmpinarea depusă la dosar și susținută oral în ședință, cu cheltuieli de judecată.

CURTEA

Asupra recursului de față, constată:

Prin acțiunea înregistrată la data de .2005, reclamanta Obștea a solicitat instanței să dispună anularea Deciziilor nr. .2005, nr. /2003/ și nr. /2003/, emise de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice suspendarea executării acestor acte până la soluționarea litigiului și pentru obligarea acesteia de a-i restitui cheltuielile de judecată.

În motivare, reclamanta susține că prin Decizia de impunere nr. .2005, întocmită în baza raportului de inspecție fiscală nr.5 .2005, pârâta a obligat-o să plătească creanțele fiscale în sumă de lei, cu titlu de impozit pe profit și lei, cu titlu de penalități, deși le achitase la data de .2005.

Prin Deciziile de impunere nr. /2003/169911 și nr. /2003/169912 din anul 2004, pârâta a mai stabilit în sarcina sa și obligația de a achita dobânzi și penalități în cuantum de lei.

Cum achitase integral suma datorată, a formulat contestație, aceasta fiind respinsă prin Decizia nr. .2005, comunicată la data de 28.07.2005.

Prin întâmpinarea formulată la data de .2005, pârâta a solicitat să se respingă contestația ca nefondată, cu motivarea că, la data de .2005, reclamanta a depus „declarația privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat aferente lunii octombrie 2004, cu suma de plată pentru impozitul pe profit în valoare de lei.

Având în vedere fișa analitică editată la data de .2005, pentru impozitul pe profit, au procedat la stingerea obligației curente, potrivit declarației contestatoarei, respectând ordinea de stingere a obligațiilor declaratei, prevăzută de art.110 Cod pr.fiscală, rămânând de achitat obligațiile stabilite prin Decizia nr. .2005.

Prin Sentința nr. 2006, Tribunalul a admis în parte acțiunea și a dispus anularea Deciziei nr. .2005 și a Deciziilor de impunere nr. /2003/ și nr. /2003/.

A obligat-o pe pârâta să-i restituie reclamantei sumele de lei RON și cheltuieli de judecată, în sumă de lei RON.

Pentru a hotărî în acest mod, a reținut în considerente că, prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de Direcția Fiscală nr. /2005, s-a stabilit că reclamanta datorează la

data de ... 2004, impozit pe profit suplimentar în sumă de ... lei, dobânzi aferente în sumă de ... lei și penalități de întârziere în sumă de ... lei.

La data de ... 2005, reclamanta a depus declarație privind obligația de plată la bugetul de stat, pentru luna decembrie 2004, pentru suma de ... lei.

La data de ... 2005, A.F.P. ..., prin Deciziile de impunere nr. ... /2003/... și nr. ... /2003/... îi comunică reclamantei că pentru obligațiile suplimentare prin decizia de impunere nr. ... /2005, în sumă de ... lei, datorează dobânzi în sumă de ... lei și penalități de întârziere în sumă de ... lei, calculate pentru perioada ... 2004 - ... 2005.

Împotriva acestei decizii, reclamanta a formulat contestație, care a fost respinsă prin Decizia nr. ... 2005.

Pârâta s-a motivat prin decizie, că a stins mai întâi obligațiile principale cu termene de plată în anul curent, precum și accesoriile acestora, în ordinea vechimii.

În urma efectuării unei expertize tehnice, s-a constatat că majorările de întârziere sunt în sumă de ... lei, iar totalul obligațiilor fiscale sunt în sumă de ... lei.

Plățile efectuate în contul acestor obligații fiscale au fost: ... lei, achitată cu O.p.nr. ... 2005, ... lei, cu OP nr. ... 2005, ... lei, cu OP nr. ... 2005 și nota de compensare - restituire nr. ... /... 2005 cu ... lei. Totalul plăților potrivit expertizei, a fost de ... lei.

Rezultă în final că reclamanta a plătit în plus la bugetul statului suma de ... lei, sumă ce trebuie restituită, în mod actualizat, potrivit raportului de expertiză.

Decizia nr. ... 2005 a fost pronunțată cu încălcarea legii, iar deciziile de impunere cuprind sume nedatorate de reclamantă.

Împotriva acestei soluții, pârâta a formulat recurs în termen legal, invocând critici încadrabile în dispozițiile art.304 pct.8 și 9 Cod pr.civilă, sub următoarele aspecte:

- instanța de fond a avut în vedere concluziile raportului de expertiză contabilă, efectuată în cauză fără să analizeze susținerile sale, cât și obiecțiunile formulate la această lucrare;

- instanța de fond nu a ținut cont că a respectat ordinea prevăzută de art.110 Cod pr.fiscală, în sensul că din viramentele efectuate prima dată, s-au stins obligațiile fiscale principale cu termene de plată în anul curent, precum și accesoriile acestora în ordinea vechimii.

Arată, în concret, că a procedat mai întâi la stingerea obligației curente, respectiv a impozitului pe profit în sumă de lei, aferent lunii decembrie 2004, declarat de contestatoare la data de .2005.

Nici la întocmirea raportului de expertiză nu au fost avute în vedere dispozițiile art.110 Cod pr. fiscală și de aceea, sumele nu sunt stabilite în mod corect.

Nici instanța de fond și nici expertul contabil, nu au ținut cont că debitarea sumei de RON, s-a efectuat prin prelucrarea dischetei depusă de intimată.

Aceasta nu a sesizat Administrația Finanțelor Publice a Orașului că suma respectivă se referă la impozitul pe venit, indiferent de plățile pe care le-a făcut; obligația care îi revenea intimatei, era de a întocmi și depune în termenul de 15 zile, respectiv la data de .2005, declarația rectificativă;

- soluția este greșită și prin prisma faptului că acțiunea intimatei - reclamante s-a admis în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice, în timp ce deciziile de impunere sunt emise de Administrația Finanțelor Publice a Orașului, care nu a fost citată în cauză.

În mod greșit, s-a dispus ca suma de RON să fie restituită de DGFP, câtă vreme obligațiile fiscale menționate în actele administrative contestate au fost achitate la Administrația Finanțelor Publice a Orașului.

Din analiza acestor critici, prin raportare la probatoriul administrat, instanța apreciază recursul ca fiind nefondat, după cum se va explicita în considerentele ce vor urma.

Astfel, instanța de fond a ținut cont într-adevăr de raportul de expertiză, deoarece numai o persoană specializată putea să verifice modul de calcul adoptat de către reprezentanții recurentei. A încuviințat însă și obiecțiunile formulate de către recurentă, efectuându-se rapoarte de expertiză contabilă judiciară la data de .2006 și .2006; recurenta, avea posibilitatea să uzeze și de punctul de vedere al unui expert consilier, însă nu a adoptat această soluție.

Intimata a efectuat plata prin ordinele de plată nr. 4 și 5 din data de .2005, comunicându-i recurentei adresa nr. .2005, prin care a informat-o că plata a fost făcută pentru suma stabilită prin raportul de inspecție fiscală nr. /2005.

Prin art.110 Cod pr.fiscală, se stipulează posibilitatea pentru contribuabilul care datorează mai multe creanțe fiscale și pe care nu le poate plăti integral, de a se stinge creanța potrivit voinței sale; numai în cazul în care acesta nu-și stabilește ordinea plăților, o poate face organul fiscal, potrivit art.110 Cod pr. fiscală, alin.2

sol

Al

foa

nr.

coi

act

coi

im

pe

an

an

su

29

fo

Fi

că

ac

cc

su

p.

v

I

S

2

2

Prin urmare, expertiza contabilă respectă dispozițiile legale, iar soluția instanței de fond este corectă.

Expertul contabil a reținut că suma de lei debitată de A.F.P. la impozitul pe profit, a fost achitată de două ori, prima cu foaia de vărsământ nr. 2005, iar a doua, cu nota de compensare nr. 2005. A.F.P. nu a acceptat rectificarea sau compensarea sumei în contul de obligații. La data de 2005, intimata a achitat în totalitate impozitul și majorările de întârziere stabilite. Chiar dacă contribuabilul a folosit în mod eronat un alt formular privind declararea impozitului pe profit pentru anul 2004, organul fiscal l-a valorificat în scopul pentru care a fost întocmit.

A mai reținut, că intimata a fost înștiințată abia în luna aprilie a anului 2005, că plățile respective s-au făcut în contul impozitului datorat pe anul 2004 și că i se pretind majorări de întârziere pentru impozitul suplimentar stabilit de organul de control pentru perioada 2004 - 2005.

În concluzie, se constată că soluția pronunțată de către instanța de fond, s-a bazat pe o lucrare efectuată în mod corect.

Cât privește calitatea procesuală a Administrației Generale a Finanțelor Publice, se va preciza că deciziile de impunere întocmite de către aceasta au fost contestate la Direcția Generală a Finanțelor Publice, iar aceasta a emis decizie de respingere. Această decizie de respingere este contestată în instanță, iar anularea acesteia atrage implicit și anularea actelor subsecvente. Calitatea procesuală este conferită și prin art.178 și art.182 Cod pr.fiscală.

Față de cele menționate, în temeiul art.312 alin.1 Cod pr.civilă, se va respinge recursul ca nefondat.

Văzând și disp.art.274 Cod pr.civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Respinge ca nefondat recursul declarat de recurenta-pârâtă
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE, cu
sediul în Rm.Vâlcea, str. , nr. , împotriva Sentinței nr. din
2006, pronunțată de Tribunalul Secția contencios
administrativ și fiscal, în dosarul nr. CAF/2005, intimată - reclamantă

fiind OBȘTEA _____ str,
nr. _____ județul _____

Obligă pe recurentă să plătească intimatului suma de _____ RON,
cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi _____ 2006, la Curtea
de Apel _____ - Secția comercială și de contencios administrativ.

Red

_____ ex.
26.10.2006.
jud fond _____